

צפ:

עין משפט
נר מצוה

מז א ב מיי' פרק יג מהלכות
 מטמאי משכב ומושב הל'
 :ו

אבות העומאחא הלכה יא:
 פ"ו מ"ה מהלכות קרבן
 פסח הלכה ט ופ"ב מהל'
 ציאת מקדש הלכה י:
 יח ה מ"י פ"ו מהלכות קרבן
 פסח הלכה ד:
 יז ו ז מ"ה טס הלכה ט:
 כ ה מ"י פ"ב מהלכות ציאת
 מקדש הלכה ט ופ"ו מהל'
 קרבן פסח הלכה ט:
 כ ט מ"י פ"ב מהל' ציאת
 מקדש הלכה יא:

תורה אור השלם

1. ואם זבח שלמים קרבנו אם
מן הבקר הוא מקריב אם זכר
אם נקבה תמים יקריבנו לפני
יהוה: ויקרא ג, א

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

וואי משקין דמטמו כלי גזירה משום משקה וזו חובה א"כ אפילו
לתרומה נמי ווי משקין שנגעו לטבול יום דאינו תחלה אלא לקדש
(פרה מ"ח מ"ו) כל הפוסל התרומה מטמא משקין להיות תחילה
מטבול יום א"כ אפילו קדש נמי לא מטמא רק לפסול כדאימא

צמעילה ריש פ' חטאת העוף (דף ח.).

וזה"ל כל יומתו המגריפה נפסוק קדש
נדעמאחא משמע לעשות פסול אחרי כן
מחלל קאמר מגריפה פסול דכי
מאמרין פ"ק מפרשים (דף ה.) גבי
הבשר טומא למאי אי למנות לאשון
ומי נחיצת הקדש מפשטו דבעי ר"ל
למכור של מנחות כו' לכן נראה לפרש
למשכח לה בזמנת לעת שצדקה
לממרין פ"ק דנדה (דף א.) לקדש
אכל לא לתרומה א"ל צבדי תרומה
למדרס לקדש והא דלמר ולא שמרתי
למדרס אפסלה א"ש משמטה לה
לקדש כל דבר שאני ^העושה שלישי
ועושה) אחרי כן לקדש קרי פוסלה
כמו שלישי של ^החולין: ד"ג ח"נ
באביה עבוד רבנן מעלה. פירש
בקוטרים והא דתן און ר"ך עטילה
אחאכילה תן אכל נוגע ח"ס לטבול
והשתא חן קאי שנייח דרבי ומי
והשתא דלפשר לקיימו לטעול שומעין
והיה והיה לחיגה דלא טבול
אכל הא דלמר און טבול דאנינותו
מחרת עליו היינו צאילה ופ"ה עיקר:
און מובל ואובל פסחו א"ר אבא
א בקדשים. משנה היא
בפסחים פירק האון (דף א.) ולי
מחוסר כיפורים דוקא ושא לא
אכיל קדשים לערז מוסא אניתו
לילה אכל מחוסר כיפורים כיון שצדיק
כפרתו טבול למה לא יאכל:

אמור רב חסדא פסח ברי נבטיה
בנסקנא (דף ק: ק) **משי** (א) **כאן**
קודם ששטמו וחקרו עליו כאן לאחר
ששטמו וחקרו עליו דההיא לא (א)
ידיא פסחו כשמו קודם ששטמו וחקרו
עליו וההיא טרובל ואוכל לערב שטמו
ללאחר ששטמו וחקרו עליו אבל הכי
אמוראי לא בעו לשנויי הכי משום
דקסברי אכילה לא מעבדא ויבין
דלא מעבדא אמאי דחייא אכילהה
אנינות לילה דרבנן טפי משאר קדשים
אבל היכא דמת קודם ששטמו אף
על גב דאכילה לא מעבדת אף
לא שמה לאוכלו לא מייית יוש תמורה
דאכרמית דשרי ר"ש לשטמו ולחורוק
דאכרמית שמת לו מת משום דאנינות לילה
דרבנן והלא אנינות יום דלורייא
ודל אכילה מהכא מ"מ הקרבה ציוס
לאסור בחטאת (א) **עולה ואשם לאסור**
להביא כשהוא חזק מדהביא קרבנו
כל ששמו קרבן וחי חימא משום דלמי
דפסח (א) **דחי עשה דאנינות**
דכשהוא שלם מציד (א) **א"כ היכי דייק**
מינה אנינות לילה מדרבנן אפילו היא
דלורייא דמי ומתוך פ"י הקונטרס
משמע דסבר השם דכולה אסמכתא

[illegible]

טבול יום פרק שנים עשר זבחים

רחב ומדילים צו גרוגרות הנדקקות
דבר המטמאה. אז הטומאה שמטמא
טמאות אותה לטמא חולין ותרומה
. לחולין ולתרומה ומיהו טמאה היא

[illegible][illegible]

זמנים קרובים: והעלום. המתחנך עליו
 פסח. דבשלאח כולהו איכא למימר
 אלא פסח קשיא אדלעיל דתנא טובל
 חגיגת י"ד כשהחצוה מרובה:
 לא

כילהא בעי, וכעייזן צח"נ וע"ש. נ"א מ"מ אם לא היה ו
שאחריו עיי"ש. אצל צ"ש צ"יין על דבריהם כאן. ול"ע:

מסורת הש"ס

(א) חגיגה ב. [ע"ש], (ב) חולין ל.
 (ג) ירושלמי חגיגה פ"ג ה"ב,
 (ד) פסחים לא: ירוש' פסחים
 פ"ח ה"ח סנהדרין פ"ב סה"א,
 (ה) הוריות פ"ג סה"ג, (ו) [ברכות
 טז: וש"נ] ת"כ שמיני פ"ב
 ה"א, (ז) ירוש' שם, (ח) פסחים
 לא: (ט) מו"ק טו:, (י) [רי"ה
 וש"נ] (יא) חגיגה כב.,
 (יב) מנחות מז., (יג) ירקא ג א,
 (יד) פסחים סט:, (טו) ע"י רש"ק.

גליון הש"ס

גמ' איידי דאביל פסת. עי'
חגיגה דף כה ע"ב ובטורי אבן
שם ד"ה מדמהימן אפסת:

שינויי נוסחאות

[illegible]

כילדה בעי, וכע"ז צח"נ וע"ש. נ"ח מ"מ אם לא היה
שאחריו עיי"ש. אבל צב"ש זיין על דצריהם כאן. ול"ע: